

# Розділ 1

## Сила розуму

Життя — це музичний інструмент,  
і ми повинні навчитися на ньому грати.

*Кредо Мутва\**

Ми живемо в дивовижний час, коли наука відкриває нам вражаючу правду про Всесвіт, від якої просто-таки перехоплює подих. Виявляється, наш Всесвіт — це місце, де чорні діри поглинають галактики, між субатомними часточками існує інтуїтивна взаємодія, минуле взаємопов'язане з майбуттям, а простір викривляється та деформується довкола наявних у ньому фізичних тіл<sup>1</sup>. Новітні відкриття в галузі фізики свідчать про те, що в основі всього лежить коливання квантових струн, а виміри, які ми сприймаємо як простір і час, цілком здатні існувати в межах багатовимірного Всесвіту, де розташувалися на велетенській мембрані, поруч з іншими вимірами, відкриття яких ще чекає на нас у майбутньому<sup>2</sup>.

Якби це був науково-фантастичний роман, то ви цілком могли б відкинути все це як чисту вигадку, та все ж це не роман і не наукова фантастика, на-

---

\* Зулуський шаман і старійшина племені. (Тут і далі прим. пер., якщо не зазначено інше.)

томість — разюча нова реальність, яку для нас відкрили найсвітліші наукові уми. Та, хоч би яким дивовижним і фантастичним це не здавалося, мабуть, найвеличнішою загадкою може стати питання нашого місця в усій цій системі динамічної світобудови. Незмінним залишається одвічне питання: чи була поява людства малозначною випадковістю, породженою природою без особливої на те причини та певного значення, чи, либонь, ми — щось набагато більше й наразі ще не зрозуміли своєї космічної долі? Багато дослідників та людей, котрі не мають жодного стосунку до науки, висувають власні вагомні докази, палко підтримуючи той чи той бік питання, але, як ми дізнаємося дещо згодом, сьогодні існує нове переконливе свідчення, що дозволяє припустити: насправді питання «хто ми?» є значно заплутанішим, аніж будь-хто з нас навіть наважувався собі уявити. Тимчасом як філософи та містики протягом тисяч років відчайдушно намагалися збагнути мету й сенс життя, нині, як це не парадоксально, саме наука допомагає знайти відповіді на питання, хто ми і де наше місце у Всесвіті.

Відомо, що ми — складні та надзвичайні створіння зі свідомості й енергії. Між свідомістю та енергією існують динамічні й симбіотичні взаємовідносини, проте природу цього зв'язку вченим вдалося виявити зовсім нещодавно<sup>3</sup>. Хоча фізики вже давно дізналися, що фізична реальність утворюється з вібруючої енергії, мало хто з них припускав, що свідомість теж є частиною цієї системи. Учені завжди вважали, що свідомість не має нічого спільного з матерією або ж енергією, а лише суб'єктивно

інтерпретує те, що відбувається довкола нас. Однак ця точка зору змінилася кардинально: тепер свідомість розглядають як невід'ємну частину загальної схеми світобудови. Сьогодні ми знаємо, що свідомість відіграє значно вагомішу роль у створенні нашої реальності, аніж вважали раніше.

Нейробиологія, квантова фізика, теорія струн, глибинна психологія та нейропластичність (і це геть не весь перелік) вибухають новітніми відкриттями, важливими для розуміння нашої природи. Ці нові відкриття слугують не лише потужними інтелектуальними стимулами, але й живлять наші душі своїм баченням майбутнього, від якого перехоплює подих. Розуміння цих відкриттів допоможе під іншим кутом поглянути на життя і зробити його значно ефективнішим, та все ж цієї інформації настільки багато, що важко навіть визначитися, з чого саме почати.

Скажімо, завдяки теорії нейропластичності ми знаємо, що свідомий намір здатний створити в мозку нові нейронні зв'язки. Глибинна психологія вчить, що психіка має свідомість та підсвідомість і що остання містить приховані механізми, які поглинають нашу енергію, аж доки ми не виявимо їх і не перетворимо на невід'ємну частину нас самих<sup>4</sup>. Квантова фізика стверджує, що ми існуємо в нескінченному морі енергії, де все взаємопов'язане<sup>5</sup>. Окрім цього, виявляється, що минуле, теперішнє та сучасне існують водночас<sup>6</sup>. Однак найбільше вражає і, певно, є найважливішим з усіх нових відкриттів із практичної точки зору наявність тепер уже беззаперечного доказу того, що наша свідомість здатна керувати енергією<sup>7</sup>. Оскільки

все у відомому нам Усесвіті складається з енергії, ця знахідка матиме для нас приголомшливі наслідки.

Нам пощастило жити у двадцять першому сторіччі — у час новітніх наукових відкриттів, — тож це дає можливість послуговуватися ними так, як наші попередники й уявити собі не могли. Якби ми мали методологію для впорядкування цієї інформації на практиці, можливості її використання просто приголомшували б. Якщо буквально охопити всі ці теорії й жити за законами квантової реальності, то для нас не існуватиме нічого неможливого.

Я із захопленням озираюся на своє життя й усвідомляю, що понад сорок років присвятив вивченню свідомості та пошуку унікальних і творчих шляхів її використання. У 1978 р. розробив одну з перших систем розвитку сили мозку й почав подорожувати світом, аби ділитися цими методами з іншими. У 1987 р. написав книжку, що стала бестселером, — «Підсвідомості все підвладне»\*,<sup>8</sup> — де розповів про свою роботу. Метод, якого я вчив, поєднував у собі силу думки та закони квантової реальності.

Квантова реальність — це реальність, яка існує поза нашим чуттєвим сприйняттям<sup>9</sup>. Це невидима енергетична система, яка створює наш Усесвіт. Вона забезпечує стійкість молекул у стільці, тож ми можемо на ньому сидіти; визначає напрямок та місце, де має вдарити циклон, і час, коли повинен статися землетрус. Це невидима основа всього, що ми переживаємо. Однак мало хто розуміє, що наші думки

---

\* Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2019.

та квантова реальність надзвичайно тісно між собою пов'язані. Свідомість — як би неймовірно це не звучало — керує енергією. Той, хто знає це, зміг збагнути щось воістину величне.

Закони Всесвіту створені для нас таким чудовим способом, аби ми ними послуговувалися. І самі ми були створені та налаштовані так, щоб могли користуватися цими законами. Наш мозок (материнська плата свідомості) пройшов нейрологічне програмування, аби допомагати нам працювати з цими законами, надаючи можливості послуговуватися ними, вдаючись до безлічі новаторських підходів. Ми створені для успіху. Успіх — це невід'ємна частина Всесвіту, адже якби закони енергії та свідомості не взаємодіяли успішно, то Всесвіт розпався б на друзки. А закони, які діють у Всесвіті, так само діють і в наших життях, бо ж ми є мікрокосмом макрокосму, Всесвітом у мініатюрі<sup>10</sup>. Люди й навіть держави підпорядковуються тим же законам, що й галактики, адже всі ми є частиною динамічної світобудови, поза якою не існуватимемо.

Однак збагнути закони Всесвіту не завжди так просто, особливо коли досягаємо їх уперше. Декотрі квантові істини, що стосуються нашої реальності, видаються настільки неймовірними, що здатні похитнути наше теперішнє уявлення про самих себе та світ, у якому мешкаємо, однак їх підтримує більшість новітніх наукових фактів, і якщо ми прагнемо жити в гармонії зі Всесвітом, то маємо досягнути їх, аби зрозуміти, ким же є насправді.

Проте основний науковий факт, що стосується нашої реальності, напрочуд простий для сприйняття.

Усе, з чим нам доводиться мати справу в житті, складається з віброуючої енергії. Хоча фізичну реальність, яку ми бачимо та відчуваємо, наприклад, стільці, будинки, людей, дерева, океани, ба навіть власні тіла, органи чуття сприймають як щось цілісне й тверде, насправді вона утворена віброуючою енергією. Абсолютно все! Наші почуття, думки, переконання та прагнення також містять цю віброуючу енергію. Назвемо це першим кроком до розуміння реальності.

Другим кроком стане усвідомлення того, що цією енергією керує свідомість. Свідомість та енергія пов'язані між собою. Тож ці дві прості наукові істини стануть точкою відліку нашої творчої роботи з можливостями мозку. Згодом, коли ми розпочнемо працювати з квантовими методами та використовувати їх на практиці, то ще безліч разів натраплятимемо на ці істини, і вони вкоріняться в нашій підсвідомості, створюючи енергетичний резонанс, перетворюючись на активні та динамічні частини сутності. Ці два факти стануть невід'ємною частиною нашої динамічної квантової моделі<sup>11</sup>; вони допоможуть досягти успіху. Повторюся, що кожен із нас створений для щастя, налаштований та запрограмований на нього, і це слід пам'ятати повсякчас. Закони Всесвіту існують для того, щоб сприяти нашому успіху, тож від нас вимагається лише застосовувати їх, кожен — у свій унікальний спосіб. Всесвіт може творчо самовиражитися саме через той успіх, якого нам вдається досягнути.

Послугуючись квантовими законами, ми відкриваємо для себе єднання з енергією. Це дозволяє

знайти зовсім інший спосіб роботи з нею — і виявляється, що ми з легкістю можемо керувати енергією, застосовуючи силу власних думок. Більшість із нас не має жодного уявлення, як це можна робити. Цього не вчать у школі, це не якийсь загальновідомий факт. Якщо вже бути чесними із самими собою, то більшість людей визнає, що не задумується над діяльністю власного мозку. Упродовж періоду активності ми майже не звертаємо уваги на мисленнєві процеси: як змінюються думки, які страхи нас охоплюють, на що звертаємо подумки увагу, що собі говоримо, що відкидаємо. Переважну частину дня ми їмо, спілкуємося, чимось переймаємося, сподіваємось, плануємо, кохаємось, ходимо по магазинах, працюємо та відпочиваємо — і все це робимо, звертаючи мізерну увагу на думки. І то неабияка прикрийсть, бо ж самі нехтуємо однією з найважливіших та наймогутніших сил у житті.

Сила розуму вчить нас спрямовувати думки до конкретної цілі, використовуючи волю та уяву. Змальовуючи в думках образи жаданих подій, ми тим самим змушуємо енергію коливатися. У власній свідомості ми можемо створювати вібрацію будь-якої обраної нами енергії й у такий спосіб *виплітаємо павутину*. У цій книжці я часто згадуватиму словосполучення «виплітати павутину», котре означає, що ми взаємодіємо з квантовим павутинням енергії, яку я називатиму *енергетичною павутиною*. Фізики звуть енергетичну павутину «квантовим вакуумом»<sup>12</sup>, але цей термін помилковий. Квантовий вакуум — це взагалі не вакуум, бо кожна його частинка містить велику кількість енер-

гії та інформації. Термін «енергетична павутина» дозволяє нам точніше уявити властивості павутиння, до того ж він символізує наявні можливості. Символи, як ми дізнаємося, мають власну силу, тому варто говорити про квантовий вакуум саме так.

Енергетична павутина наповнена енергією та інформацією і містить у собі безмежні можливості вияву. Кожен із нас може в будь-який зручний для нього час виплітати своє павутиння і робити це свідомо, цілком розуміючи, що саме чинить. Наприклад, ми плетемо павутину, коли зосереджуємо свої думки на успішних результатах, збільшуючи ймовірність того, що ці події трапляться в нашому житті. Усе у Всесвіті має власні унікальні вібрації, які науковці називають енергетичним підписом<sup>13</sup>, і коли ми систематично будемо активувати ці вібрації завдяки щоденній практиці, енергія виплете павутину так, що це приверне до нас бажані обставини. Якщо простіше, ми притягуємо те, на чому зосереджуємося.

Немає сумнівів, що все це не обмежується таким елементарним поясненням, і я не хотів би, щоб у вас склалося хибне уявлення, наче ми можемо досягнути всього, чого тільки жадаємо та на що сподіваємося, просто думаючи про те, однак це точка відліку в розумінні унікальних взаємовідносин, які існують між енергетичною павутиною і нашою свідомістю. Думки є наймогутнішою творчою силою в житті. Навчившись працювати з думками у квантовий спосіб — що виходить за рамки простого позитивного мислення, — ми пробудимо для себе абсолютно нове життя сил та можливостей.

Я хотів би поділитися з вами своїм досвідом, коли вперше спробував сплести павутину за допомогою цієї системи. Прочитавши це, ви зрозумієте, чого ми можемо досягти, якщо будемо систематично послуговуватися законами свідомості та енергії. Повернімося майже на сорок років назад у часі. Мені було близько тридцяти, і я побудував для себе хатинку в лісах Британської Колумбії, у якій жив і впорядковував накопичені за попередні три роки результати ґрунтового дослідження, що стосувалося сили нашого розуму. Вікна хижі виходили на болото, де бобри будували для себе греблю, і я чув, як вони працювали ночами, вдаряли хвостами по воді, згрібаючи до купи мул та гілля в нескінченному процесі свого будівництва. Це місце, де панував мир та спокій, ідеально пасувало й для мого заняття. Я намагався розробити таку систему розвитку сили мозку, яку з легкістю міг би застосовувати у житті. На той момент уся зібрана мною інформація була концептуальною та теоретичною. Тоді я ще не мав якихось явних свідчень застосування своїх знань на практиці. Попереду чекали докорінні зміни.

І хоча жив я скромно, гроші в мене закінчилися, тож, щоб якось звести кінці з кінцями, шукав випадкових заробітків, аби мати за що купити основні продукти та гас для ламп. Із фінансами в мене було сутужно, аж раптом одного вечора я усвідомив усю сміховинність своєї ситуації. Якщо теорії свідомості та енергії, про які я читав, є правдивими, сказав собі, то я можу створити будь-що у своєму житті, у тому числі й фінансовий достаток. Я щонайменше не повинен

жити в злиднях. Через що ці проблеми? Я захопився цією ідеєю й вирішив ужити заходів та перевірити теорію на практиці. Мушу визнати, що це рішення змусило мене відчутти як хвилювання, так і збентеження водночас. А що, як не спрацює? Тоді це спростує все, у що я вірив. Відганяючи від себе такі думки, я гадав, що якщо воно таки не спрацює, то краще рухатися далі й більше не витрачати на це свого часу, отож, озброївшись тим наміром, почав застосовувати свою систему розвитку сили мозку на практиці.

Перш ніж продовжу історію, маю ще дещо розповісти про енергію, адже це допоможе вам зрозуміти, чому ця система є настільки дієвою. Як зазначалося вище, усе має свою унікальну вібрацію енергії, свій вібраційний підпис. Енергія впевненості, скажімо, має дуже своєрідний резонанс вібрації, так само як червоний колір різниться у своїй спектральній вібрації від зеленого чи блакитного. Коли ми випромінюємо вібрації впевненості, то стаємо частиною цієї енергії. Ми буквально перетворюємося на цю енергію. Мати, яка спокійно грає зі своїм дитям, стає частиною тієї ж енергії, що й бізнесмен, котрий рішуче укладає угоду на сто мільйонів доларів, або ж професійний спортсмен, який із відчуттям упевненості ось-ось завершить дивовижну гру. Тимчасом як у кожному окремому випадку обставини, за яких виявляється впевненість, різняться, вібрація енергії є абсолютно однаковою.

Усвідомлюючи цей принцип, я вирішив приєднатися до енергії достатку. Для цього змушував свій мозок повсякчас думати про достаток, звертаючи

увагу на все пов'язане з ним за першої ж ліпшої нагоди. Замість намагань створити для себе фінансове благополуччя, якого мені тоді надто бракувало, я вдався до всеохоплювальної практики, вирішивши, що, коли налаштуюся на енергію достатку, активую всі його вияви, у тому числі й фінансовий. Це було хитруванням, ніби використання «чорного ходу». Отож коли я бачив чи був причетний до будь-якого виду достатку, навіть коли це — велика кількість польових квітів, що росли на узбіччі, то свідомо звертав на це увагу та протягом кількох хвилин відчував вібрацію цієї енергії, поглинаючи її та утворюючи з нею одне ціле.

Теоретично я знав, що, приєднуючись до цієї енергії, притягуватиму до себе достаток. Принаймні думав саме так. Кумедно пригадувати події, які трапилися так багато років тому, бо в той період життя я не мав досвіду роботи з енергією. Звісно, сьогодні для мене це вже стало звичною справою, однак тоді я був молодим, наївним і сповненим упевненості в собі, що не так уже й погано, адже такі методи роботи з енергією вважають радикальними навіть нині, коли нам так багато відомо про цю науку. Насправді в той час ніхто достоту не розумів, чому це працює і чи працює взагалі<sup>14</sup>.

Я також виявив, що підсвідомість не відрізняє реальності від фантазії, що вона прийме будь-які думки та вібрації, які я резонуватиму, і працюватиме саме з цією енергією<sup>15</sup>. Такі вправи мали перетворити енергію достатку на її фізичний еквівалент; принаймні я на це сподівався. Отож щодня, щойно мені випадала така нагода, вправлявся в єднанні з енергією достатку. Насправді то було зовсім легко, і я вже роз-

повідав цю історію у своїй книжці «Підсвідомості все підвладне», тільки не так детально і без розлогих пояснень. Наприклад, коли я їв виноград — це було єдине, що міг собі дозволити, — то казав подумки: «Поглянь, у тебе ж не одна виноградина. І не дві. У тебе багато виноградин». Промовляючи це, відчував правдивість сказаного; їх було багато, і, вимовляючи це, я ставав частиною достатку, навіть якщо в моєму житті єдиним його виявом були ці виноградини. Ви б могли посперечатися, що я так само з легкістю міг би говорити: «У мене таке безгрошів'я, що єдине, що я можу собі дозволити на вечерю, — це фрукти». І мали б рацію, бо саме такою була моя реальність, але оскільки я мав право вибору, то вирішив налаштуватися на енергію достатку. Вибір, як ви згодом дізнаєтеся, — це могутня зброя, тож за допомогою квантової сили розуму можна робити таке, що більшості людей навіть уявити складно. Здатність обирати те, про що ми думаємо, і таким чином керувати думками є творчим волевиявленням із колосальним значенням.

Я сам готував собі їжу й обігрівав хижу дров'яною піччю. Поруч із хатиною лежали дрова, які я заздалегідь порубав і склав до купи. Щоразу як виходив, аби взяти трохи полін для печі (а це було кілька разів на день), говорив собі: «Поглянь, у тебе ж не одне поліно. І не два. У тебе багато дров». Коли йшов на прогулянку, то казав: «Поглянь на це багатство краси довкола тебе. Дерев, звуки, вода, тварини: довкола так багато прекрасного». Коли я дивився на нічне небо, то нагадував собі про безліч зірок та галактик, про неосяжність усього цього. Дорогою до міста, де бував раз на тиждень,